

Inaki Revesado

L'edició d'enguany del Festival de Cinema de Donostia ha tengut quatre coses que, sens dubte, recordarem tots els que hi hem estat: la manca de rostres del *star system* americà (ni falta que feien), les immenses coes per poder aconseguir una entrada, la considerable quantitat de bones pel·lícules programades i el polèmic palmarés confeccionat per un jurat ple de personalitats del món cinematogràfic.

Una bona Secció Oficial, amb pel·lícules de Bob Rafelson, Tony Scott, Francisco Lombardi, Bertrand Tavernier, Carlos Saura, Imanol Uribe, Pilar Miró, Gracia Querejeta, Mira Nair... i una sorprenent selecció de films per a la secció de Zabaltegi on varem poder gaudir de títols ja vistos -i alguns d'ells premiats- en altres festivals. Si encara aquesta garantia no fos suficientment atractiva, quedava la possibilitat de revisar la filmografia de Tod Browning (i la seva magnífica *Freaks* programada fa poc per "SA NOSTRA"), donar una altra oportunitat a l'oportunisme d'Eloy de la Iglesia, o recuperar films anticomunistes que en el seu dia agradaren molt a Franco i al senador McCarthy.

SECCIÓ OFICIAL

Capitán Conan de Tarvernier era per a molts la millor de les pel·lícules a concurs. És un film que recorda un altre títol seu, *La vie et rien d'autre*, ja que en ambdós denuncia l'absurd de les guerres. També gaudia del vist i plau de crítica i públic la segona pel·lícula de Gracia Querejeta *El último viaje de Robert Rylands* i, encara que alguns la consideraven excessivament lenta, la seva absència en el palmarés és totalment imperdonable.

El sol, que tan difícil és de veure en aquella ciutat, arribà a les pantalles de la mà d'un dels films que més va sorprendre, el de l'argentí Eduardo Mignogna, *Sol de otoño*, amb dues magistrals interpretacions de Federico Luppi i Norma Aleandro, en una història senzilla i càlida que parlava de la possibilitat de trobar l'amor quan sembla que aquesta porta ja ha quedat tancada. *Taxi* i *Tu nombre envenena mis sueños* no varen convèncer tant com *Bwana*, encara que la Concha de Oro amb la que aquest film va ser premiat sigui un poc exagerada.

Tots aquells que dis-

frutarem amb *Mucho ruido y pocas nueces* de Keneth Branagh ens varem veure sorpresos amb *Noche de Reyes* de Trevor Nunn (el mateix qui va dirigir fa molts anys *Lady Jane*), una divertidíssima i magnífica adaptació de Shakespeare amb uns actors excel·lents (Helena Bonham Carter, Richard E. Grant, Nigel Hawthorne o Ben Kingsley).

ZABALTEGI

L'èxit de públic (semblava que tot Sant Sebastià estava dins les sales) va fer impossible trobar entrades per una de les pel·lícules més apetitoses de Zabaltegi, *Secrets and lies*, que ja guanyà la Palma d'or a Cannes, però malgrat això, hi ha altres títols que si varem poder veure i que segur no passaran desapercibuts per les cartelles els propers mesos.

Hermosíssima *Beautiful thing*, història d'amor gay entre dos adolescents britànics que es troben i s'estimen sense traumes ni pors; mediterrània *Ferie d'agosto*, que ha guanyat el David de Donatello a la millor pel·lícula italiana d'enguany, on es fa una crítica a la febre turística i on els personatges estan molt ben treballats, tant, tant, que segur que entre ells hi podríem trobar el nostre veí; commovedora *Ponette*, amb la qual la seva protagonista de només quatre anys aconseguí el premi a la millor interpretació femenina a Venècia, l'actriu sap mostrar el dolor d'una manera increïble, la pel·lícula és realment bona però si la nina fos la meua filla jo no hauria permès rodar moltes de les escenes; polèmica *En el nombre del hijo* que guanyà el premi del públic i de la joventut, on se'ns presenten els dubtes d'unes mares davant la decisió dels seus fills (membres de l'IRA) de dur la seva vaga de fam fins a les darreres conseqüències; agosarada *Más que amor frenesí* que recorda un poc les primeres pel·lícules de Pedro Almodóvar i que serà

segur un èxit de taquilla, ja que té tots els ingredients: actors joves, nit, sexe, coca, amistat...; tendre *El dedo en la llaga* (amb Juanjo Puigcorbè i Karra Elejalde), on la solidaritat queda

tada fins al límits de la utopia; freda *Tras el silencio* (de la directora de *Cautivos*), on es planteja la qüestió de si un pare separat (que ara viu amb un altre home) és més adequat per tenir la custòdia del seu fill que la seva mare que conviu amb un imbècil que maltracta el nin; dolenta *Esperanza y Sardinias*, sense cap ni peus; incomprendible *Tres vidas y una sola muerte* de Raul Ruiz i de la qual es diu que és la pel·lícula més comercial de la seva carrera (¿?).

Tot això i un poc més donen deu dies en què Donosti ens acosta el cinema de tot el món, de Madagascar fins a Xina, de Nova Zelanda fins a Argentina, deu dies màgics que hom sempre tornaria a repetir.



PALMARÉS

"Concha de Oro" Ex Aequo
Bwana d'Imanol Uribe (Espanya) i *Trojan Eddie* de Gillies Mackinnon (Irlanda)

Premi Especial del Jurat
Engelchen de Helke Misselwitz (Alemanya)

"Concha de Plata" al millor director
Francisco Lombardi per *Bajo la piel* (Perú - Espanya - Alemanya)

"Concha de Plata" a la millor actriu
Norma Aleandro per *Sol de otoño* (Argentina)

"Concha de Plata" al millor actor
Michael Caine per *Blood and Wine* (Gran Bretanya)

Premi del Jurat a la millor fotografia
Javier Aguirresarobe per *Bwana* (Espanya)

Premi del Jurat
Pedar de Majid Majidi (Iran)

Menció especial del Jurat al director artístic

Guy-Claude François per *Capitain Conan*
Menció especial del Jurat

A la jove actriu Ingrid Rubio per *Taxi* (Espanya) ♦

